

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 130/17
V Luxemburgu 5. decembra 2017

Rozsudok vo veci C-42/17
M. A. S. a M. B.

Povinnosť chrániť finančné záujmy Únie musí byť v súlade s dodržaním zásady zákonnosti trestných činov a trestov

Talianske sudy nemajú preto v trestných konaniach, ktorých predmetom sú závažné podvody v oblasti DPH, povinnosť neuplatniť vnútroštátne právne predpisy o premlčaní (na základe rozsudku Taricco), ak je to v rozpore s uvedenou zásadou

Corte suprema di cassazione (Kasačný súd, Taliansko) a Corte d'appello di Milano (Odvolací súd Miláno, Taliansko) majú rozhodnúť v trestných konaniach vedených voči M. B. na prvom súde a M. A. S. na druhom súde, ktorí boli obvinení zo závažných podvodov v oblasti DPH,¹ u ktorých hrozilo, že zostanú nepotrestaní, ak by bolo potrebné uplatniť pravidlá talianskeho trestného zákona v oblasti premlčania. Naopak, tieto konania by mohli viesť k odsúdeniu, pokiaľ by sa na základe zásad, ktoré uviedol Súdny dvor v rozsudku Taricco² vyhlásenom až po spáchaní trestných činov zdržalo od uplatňovania premlčacej doby podľa týchto pravidiel. V tomto rozsudku Súdny dvor vyložil článok 325 ZFEÚ, podľa ktorého majú Európska únia a členské štáty povinnosť zamedziť podvodom a iným protiprávnym konaniam poškodzujúcim finančné záujmy Únie a poskytnúť účinnú ochranu týmto záujmom.

Súdny dvor konkrétne v rozsudku Taricco konštatoval, že talianske právne predpisy o premlčaní trestných činov v oblasti DPH by mohli byť v rozpore s článkom 325 ZFEÚ, pokiaľ by v značnom počte prípadov závažných podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Únie bránili uloženiu účinných a odstrašujúcich trestov, alebo pokiaľ by stanovili dlhšie premlčacie doby pre prípady podvodov poškodzujúcich vnútroštátne finančné záujmy než pre prípady podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Únie. Súdny dvor rovnako rozhodol, že prináleží vnútroštátnym súdom poskytnúť plný účinok článku 325 ZFEÚ tak, že sa podľa potreby zdržia od uplatňovania pravidiel o premlčaní.

Kasačný súd a Odvolací súd Miláno sa však domnievali, že zásady vyplývajúce z rozsudku Taricco by mohli byť v rozpore so zásadou zákonnosti trestných činov a trestov, ktorá je zakotvená v talianskej Ústave. V dôsledku toho sa obrátili na Corte costituzionale (Ústavný súd, Taliansko).

Ústavný súd vyjadril pochybnosti o súlade riešenia, ktoré vyplýva z rozsudku Taricco, s najvyššími zásadami talianskeho ústavného poriadku a s dodržaním neodňateľných ľudských práv. Podľa tohto súdu môže uvedené riešenie konkrétne ohroziť zásadu zákonnosti trestných činov a trestov, ktorá vyžaduje najmä to, aby boli trestnoprávne ustanovenia presne určené a nemohli byť retroaktívne. Tento súd sa preto rozhodol požiadať Súdny dvor o objasnenie zmyslu článku 325 ZFEÚ z hľadiska rozsudku Taricco.

Súdny dvor vo svojom dnešnom rozsudku vydanom v rámci skráteného konania³ uviedol, že článok 325 TFEÚ ukladá členským štátom povinnosti dosiahnuť výsledok, pričom tieto povinnosti nie sú viazané žiadnou podmienkou týkajúcou sa ich uplatnenia. Prináleží tak vnútroštátnym súdom poskytnúť plný účinok povinnostiam vyplývajúcim z článku 325 ZFEÚ, najmä pri uplatnení

¹ Vzhľadom na to, že rozpočet Únie je financovaný najmä z DPH, existuje priama súvislosť medzi podvodmi v oblasti DPH a finančnými záujmami Únie.

² Rozsudok z 8. septembra 2015 vo veci C-105/14, Ivo Taricco a i. (pozri TK č. 95/15).

³ Skrátené konanie je upravené v článku 23a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 105 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

zásad uvedených v rozsudku Taricco. Súdny dvor okrem toho konštatuje, že prináleží predovšetkým vnútroštátnemu zákonodarcovi, aby stanovil pravidlá premlčania, ktoré umožňujú splniť povinnosti vyplývajúce z článku 325 ZFEÚ.

Súdny dvor však konštatuje, že podľa Ústavného súdu patrí podľa talianskeho práva premlčanie do hmotného práva a podlieha teda zásade zákonnosti trestných činov a trestov. V tomto kontexte pripomína jednak požiadavky predvídateľnosti, presnosti a zákazu retroaktivity trestného zákona vyplývajúce zo zásady zákonnosti trestných činov a trestov zakotvenej v Charte základných práv Európskej únie, ako aj v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, **a jednak skutočnosť, že táto zásada má kľúčový význam tak v členských štátoch, ako aj v právnom poriadku Únie. V dôsledku toho povinnosť zabezpečiť účinný výber zdrojov Únie vyplývajúca z článku 325 ZFEÚ nemôže byť v rozpore so zásadou zákonnosti trestných činov a trestov.**

Súdny dvor preto dospel k záveru, že pokiaľ sa **vnútroštátny súd** v konaniach týkajúcich sa osôb obvinených zo spáchania trestných činov v oblasti DPH domnieva, že **povinnosť uplatniť zásady uvedené v tomto rozsudku je v rozpore so zásadou zákonnosti, nebude povinný splniť túto povinnosť**, a to ani v prípade, ak by splnenie tejto povinnosti umožnilo napraviť vnútroštátny stav, ktorý je v rozpore s týmto právom.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106